

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206564
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613206564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu CCRB, a. s., so sídlom v Prahe, Olivova 948/6, IČO: 24723576, zastúpeného Mgr. Martinom Strakom, advokátom so sídlom v Prahe, Londýnská 674/55, proti žalovanému H. U., F.. XX. X. XXXX, trvale bytom A. E., H. XXX/XX, o zaplatenie 7.950,14 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5.000 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 5.000 Kč od 29. 3. 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zaplatenie sumy 1.134,68 Kč s a z a s t a v u j e.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 4,77 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 20,25 eura, ktoré žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť advokátovi žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24. 6. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 7.950,14 Kč, spolu s úrokom vo výške 21,9 % ročne zo sumy 6815,46 Kč od 29. 3. 2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 6815,46 Kč od 29. 3. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom, L., a. s., bola dňa 5. 12. 2007 uzavretá zmluva o povolenom debete na bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky pre povolený debet na bežnom účte a všeobecné obchodné podmienky S., a. s. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanému na bežnom účte zriadený povolený debet vo výške 5000 Kč. Povolený debet je úročený úrokovou sadzbou vo výške 21,9 % ročne. Povolený debet bol čerpaný od 31. 12. 2007, jeho výška bola prekročená v auguste 2008. Banka zosplatnila celú pohľadávku ku dňu 3. 3. 2011. Na žalobcu bola postúpená pohľadávka vo výške 7950,14 Kč, z toho istina 6815,46 Kč a úrok z omeškania po splatnosti 1134,68 Kč. V dôsledku zlúčenia so spoločnosťou S., a. s. došlo k zániku L., a. s. bez likvidácie, pričom celý jej majetok, vrátane práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, prešli na S., a. s. ako nástupnícku spoločnosť. Žalovaná pohľadávka bola postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 3. 2011, číslo 4/8.

Podaním, doručeným súdu dňa 11. 5. 2015, vzal žalobca žalovanú sumu v časti 1134,68 Kč, predstavujúcej úrok z omeškania po splatnosti, späť.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariadoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 14. 5. 2015, č. k. 10C/180/2013-92, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 15. 5. 2015, zveseným z úradnej tabule súdu dňa 22. 5. 2015, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zo zmluvy o poskytovaní bankových a ďalších služieb, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, zmluvy o vydaní debetnej karty, podpisového vzoru, zmluvy o povolenom debete na bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, výzvy na okamžité splatenie dlhu, obchodných podmienok pre povolený debet na bežnom účte L., a. s., všeobecných obchodných podmienok L., a. s., sadzovníka poplatkov, zmluvy o postúpení pohľadávok č. 4/8, vrátane prílohy k zmluve, oznámenia o postúpení pohľadávky, výpisu z obchodného registra S., a. s. a výpisu z obchodného registra L., a. s. súd zistil nasledovný skutkový stav:

L., a. s. uzavrela dňa 27. 7. 2006 so žalovaným zmluvu o poskytovaní bankových a ďalších služieb, v ktorej si dojednali zriadenie a vedenie bežného účtu od 27. 7. 2006. Dňa 27. 7. 2006 uzavreli L., a. s. a žalovaný aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, dňa 10. 9. 2008 zmluvu o vydaní debetnej karty. Dňa 5. 12. 2007 uzavreli L., a. s. a žalovaný zmluvu o povolenom debete na bežnom účte, v ktorej sa banka zaviazala umožniť žalovanému na bežnom účte čerpať peňažné prostriedky vo forme povoleného debetu do maximálnej výšky 5000 Kč. V zmluve žalovaný splnomocnil banku k zaťaženiu bežného účtu za účelom úhrady povoleného debetu, úrokov a ostatných finančných záväzkov voči banke, vyplývajúcich zo zmluvy, vrátane poplatkov podľa cenníka služieb banky. Dňa 7. 3. 2011 S., a. s. oznámila žalovanému, že z jeho strany došlo k porušeniu zmluvy, v dôsledku čoho vyhlasuje všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy o povolenom debete za splatné a vyzvala ho na úhradu dlhu bezodkladne vo výške 12.734,14 Kč. Podľa čl. 11a) obchodných podmienok pre povolený debet na bežnom účte L., a. s., banka je oprávnená v prípade, že nastane niektorá zo závažných skutočností podľa bodu 10) vykonať tieto opatrenia: jednostranne a s okamžitou účinnosťou zrušiť povolený debet a už vyčerpanú sumu povoleného debetu vyhlásiť za okamžité splatnú. Podľa čl. 10a) obchodných podmienok banka je tiež oprávnená v prípade, že nastane niektorá z nasledujúcich závažných skutočností na strane klienta, vykonať opatrenie opísané v bode 11). Za závažné skutočnosti sú považované nasledovné skutočnosti: na bežnom účte klienta vznikne nepovolený debet.

Podľa výpisu z obchodného registra L., a. s. a S., a. s., v dôsledku fúzie zlúčením prešiel majetok, vrátane práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, zo zanikajúcej spoločnosti L., a. s. na S., a. s. ako nástupnícku spoločnosť. L., a. s. bola z obchodného registra vymazaná dňa 7. 7. 2008.

Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi S., a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 28. 3. 2011, došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému vo výške 7950,14 Kč, z toho istina 6845,46 Kč a úrok z omeškania po splatnosti 1134,68 Kč. S., a. s. oznámila žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky dňa 8. 4. 2011.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 1134,68 Kč zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej časti späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko k nemu došlo pred otvorením súdneho pojednávania, preto by aj jeho prípadný nesúhlas bol právne neúčinný.

Podľa čl. 66 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

Podľa čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 28 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

Podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, sa zmluva spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak však je časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy alebo v prípade zapísanej alebo nezapísanej právnickej osoby svoju ústrednú správu. Ak sa však zmluva uzatvorí v rámci výkonu obchodnej činnosti alebo povolania tohto účastníka, tak platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu s tým štátom, kde sa nachádza jeho hlavná prevádzkareň, alebo ak má podľa zmluvy plnenie poskytnúť iná prevádzkareň ako hlavná prevádzkareň, so štátom, kde sa nachádza táto iná prevádzkareň.

Podľa § 3028 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., týmto zákonom sa spravujú práva a povinnosti vzniknuté odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 3028 ods. 3 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., ak nie je ďalej uvedené inak, spravujú sa iné právne pomery vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako i práva a povinnosti z nich vzniknuté, vrátane práv a povinností z porušenia zmlúv uzavretých pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, doterajšími právnymi predpismi. To nebráni dohode strán, že sa tieto ich práva a povinnosti budú spravovať týmto zákonom odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka ČR č. 513/1991 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona ČR č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov, právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími právnymi predpismi.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ prvá veta zákona ČR č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru v znení neskorších predpisov, pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 19 ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb., ktorým sa určuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného správcu a člena orgánu právnické osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a verejných registrov právnických a fyzických osôb, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje nariadením vlády č. 142/1994 Sb., v znení účinnom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Podľa článku II. ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 180/2013 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2013, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 33/2010 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2010, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Č. F. T. pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, po vykonanom čiastočnom späťvzati, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Keďže sa jednalo o vec s cudzím prvkom, nakoľko žalobca je zahraničná právnická osoba, súd prvotne skúmal, či má právomoc vo veci konať. Keďže žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, má, v zmysle čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, právomoc vo veci konať slovenský súd. Súd aplikoval na posúdenie použiteľného hmotného práva Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19. 6. 1980, nakoľko záväzkový vzťah účastníkov vznikol dňa 5. 12. 2007. Podľa čl. 4 uvedeného dohovoru súd aplikoval vo veci hmotné právo Českej republiky, keďže zmluva medzi účastníkmi konania, z ktorej žalobca uplatnil svoj nárok, je s ním najužšie spojená, pretože sídlo právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, je na území Českej republiky. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že na základe zmluvy o poskytovaní bankových a ďalších služieb bol žalovanému zriadený a vedený bežný účet v L., a. s. Na základe zmluvy o povolenom debete na bežnom účte bolo dojednané medzi žalovaným a L., a. s. poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte, s výškou úverového rámca 5.000 Kč. Keďže zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi poskytnutý úver vo výške dojednaného povoleného prečerpania na bežnom účte, t. j. vo výške 5.000 Kč. V zostávajúcej časti uplatnenej istiny, t. j. vo výške 1.815,46 Kč, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal dojednanie vyššej sumy úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte nad sumu 5.000 Kč. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že suma vo výške 6.815,46 Kč predstavuje istinu, uvedené tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázanú výšku poskytnutého povoleného prečerpania v sume 5.000 Kč, ktorá bola dojednaná v zmluve o poskytnutí povoleného debetu. Preto súd žalobu v zostávajúcej časti istiny zamietol. Súd taktiež žalobu zamietol v časti uplatneného úroku vo výške 21,9 % ročne od 29. 3. 2011 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú

náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov po splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči právnomu predchodcovi žalobcu do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 7,75 % ročne, ktoré súd priznal žalobcovi od 29. 3. 2011, t. j. tak, ako si to uplatnil v žalobe, nakoľko žalovaný bol vyzvaný na okamžité splatenie úveru dňa 7. 3. 2011, preto mal súd za to, že prihliadajúc k obvyklej dĺžke poštovej prepravy, najneskôr ku dňu 28. 3. 2011 bol dlh splatný a teda od 29. 3. 2011 už bol žalovaný nepochybne s plnením svojho peňažného záväzku voči právnomu predchodcovi žalobcu v omeškaní. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len z priznanej sumy istiny, t. j. zo sumy 5.000 Kč. V zostávajúcej časti úroku z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorou bola žalovaná pohľadávka postúpená z obchodnej spoločnosti S., a. s., ktorá je univerzálnym právnym nástupcom L., a. s., v dôsledku zlúčenia, na žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 5.000 Kč, čo percentuálne činí 62,9 %, jeho neúspech 2.950,14 Kč (nakoľko aj v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť o zaplatenie 1.134,68 Kč sa z procesného hľadiska, v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku považoval za úspešného žalovaného, keďže žalobca nepreukázal, že v uvedenej časti bola dôvodne podaná žaloba vzatá späť výlučne pre správanie žalovaného), čo percentuálne činí 37,1 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 25,8 % (62,9 % - 37,1 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 25,8 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 18,50 eura, čo činí 4,77 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 6. 2013, keďže úkony právnej služby boli vykonané do 30. 6. 2013 (§ 20c citovanej vyhlášky) vo výške 25,8 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 78,50 eura, čo činí 20,25 eura, a to tarifnú odmenu za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd po 24,90 eura, keď tarifná hodnota úkonu bola prepočítaná podľa kurzu platnému ku dňu podania žaloby, t. j. 24. 6. 2013, ktorý bol 25,865 a činí 317,18 eura (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k dvom úkonom právnej služby vykonaným v roku 2013 po 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a daň z pridanej hodnoty 20 % z tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 65,42 eura, čo činí 13,08 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu. Vznik trov právneho zastúpenia v sume prevyšujúcej priznanú sumu súd v konaní preukázanú nemal, ani ich žalobca nešpecifikoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.